

de kunne vente af Staten; thi saa har man en Garanti for, at en virkelig Interesse er tilstede. Det er derfor at jeg slutter mig til Vædringsforslaget under Nr. 3 og de Vædringsforslag, som knytte sig dertil, og jeg gjør det i det Haab, at Sagen derved bliver gennemførlig. Vel har det glædet mig, at den høitærede Minister sidst udtalte, at han kunde være tilbøielig til at stille et Vædringsforslag, hvorefter denne Virksomhed skulde ophøre om 10 Aar, naar den ikke forinden paany var bleven hjemlet ved Lov; men det staaer for mig, at om 10 Aar ville vi være stillede accurat paa samme Maade, som vi nu ere; vi have først prøvet Systemet i det Store, uden at vi have havt noget Udbytte deraf, og naar vi nu faae prøvet det i 10 Aar til i det Mindre, vil det vist neppe bringe os videre frem. Man vil maaskee sige, at jeg ved det Standpunkt, jeg nu indtager, gaar bort fra det Formaal, jeg og flere med mig have sat os, nemlig succesive at komme bort fra det hele Præmiesystem, men det gjør jeg netop af Hensyn til den høitagtede Ministers Udtalelser, for at see, om det ikke kunde lykkes os i denne Session endeligen at kunne gennemføre Loven, og jeg har det Haab, at det er gennemførligt. Skulde det ikke kunne skee, uden at lade de to forskjellige Præmiearter med to forskjelligeartede Commissioner bestaae, saa skal jeg for mit Vedkommende ligesaa gjerne foretrække at blive staaende der, hvor vi nu ere; thi saa havde vi da en Lov, som kun blev opretholdt gennem Vinantsloven; jeg sigter her navnlig til Landstutteriet. — Jeg mener, at vi ligesaa godt kunne gjøre det som at ophæve Landstutteriet, naar vi ved Siden deraf slaae ind paa en Vej, som vilde virke hæmmende paa Hesteavlens, og jeg skal derfor, som sagt, slutte mig til det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 3, og de Forslag der knytte sig dertil.

Sckardt: Efter hvad den høitærede Indenrigsminister har udtalt, kan jeg fatte mig temmelig kort; det er min Mening, at Lovforslaget, saaledes som det er ændret i Landstinget og kommet til os, efter det Kjenndskab jeg har til Forholdene i den Kreds, hvor jeg befinder mig, og hvor jeg er Bestyrer af en Landbosforening, er hensigtsmæssigt; men det

forekommer mig absolut nødvendigt, at Landbosforeningerne, for at kunne udfolde den Virksomhed, hvortil de ere kaldede, nødvendigtvis maae have et temmeligt godt Tilskud fra Statens Side, thi det kan ikke nytte Noget, at vi forlange, at de store Godseiere skulle hjælpe paa Landbosforeningerne, naar de ikke ville det; det kunne vi Andre, der ville søge at hjælpe i den Retning, ikke være tjente med; vi gjøre vort Bedste, vi søge at bringe saamange Kræfter ind i Landbosforeningerne som muligt, men naar de ikke ville komme dervind, kunne vi ikke bidste dem dertil; og disse Kræfter, det er jo netop de Penge, som bruges til Præmier, det er Midlet til at holde Præmiesystemet igang, saalænge der ikke er større Interesse for Sagen; men Interessesen vøjer efter mit Skøn nede Aar for Aar; Landbosforeningerne ere jo ikke saa gamle her i Landet, der er Ingen, der veed, hvorledes de fremdeles kunne udvikle sig, og det forekommer mig, at det vilde være for tidligt at bryde Staven over disse Foreninger. Hvis man vilde forringe Bidraget, saa vilde det i den Tilstand, hvori de fleste Landbosforeninger ere, være en Ruin for dem, saa vilde de faae en saa usikker Eksistens, at det i høi Grad vilde skade deres fremtidige Virksomhed, og jeg kan derfor ikke andet end bifalde Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, det vil sige, jeg vilde gjerne gaae ind paa det Forslag, som er stillet af en æret Rigsdagsmand fra Thisted Amt (Bonne), men da jeg mener, at det muligen vilde kunne forhindre Lovens Udkomme, skal jeg derfor ikke videre holde fast derpaa.

J. Nielsen: Det er med Hensyn til nogle Ytringer i den høitærede Indenrigsministers første Foredrag, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet. Den høitærede Minister fandt ikke, at der var Betryggelse nok, naar der i de Forslag, som foreligge under Nr. 8, hvor der er Tale om Landbosforeningens Tilskud, bestemmes, at det mindste Bidrag skal være 200 Rd. eller 100 Rd., og han anførte, at det tillige maatte bestemmes, at de ikke skulde have noget større Tilskud, end de selv ydede, men man maa lægge Mærke til, at hvis Landbosforeningerne skulde yde forholdsvis, det vil sige